

GOIGS A LA VERGE DE L'ALBA PATRONA DE LA CIUTAT DE TÀRREGA

QUE ES
EN LA
ESGLÉSIA

VENERA
SEVA
PARROQUIAL

Per la nit que es torna dia
quan fuig l'ombra del pecat:
*Resplendiu, Verge Maria,
per davant de la ciutat.*

Alba sou més que no l'alba
que floreix cada matí
entre frisos de llum balba
i frescos de serenitat:
De la Llum que ens redimís
Filla i Mare heveu estat.
Resplendiu...

Alba dins la nit immensa:
Terra i cel no són encara,
i en el Verb l'Etern us pensa,
oh bell somni singular!
L'univers que crearia
de Vós fóra copiat!
Resplendiu...

Alba nostra, Déu vos salve!
Tenebrosos fills d'Adam,
des del clos Edèn a l'Alba
allarguem braços i clam.
L'alta nit dels temps fendia
un somriís immaculat.
Resplendiu...

Alba sou, Immaculada!
Ni d'un núvol l'ala lleu
us ombrreja la mirada.
Preu en Vós la neu de Déu.
Tota fosca s'esvania
sota el vostre peu sagrat.
Resplendiu...

Alba de Betlem! En caure
el bell punt de mitja nit,
ix de Vós el Sol i us daura
d'un fulgor mai no lluit;
s'esbocava l'establa
de la Llum que hi feix esclat.
Resplendiu...

Vostre falda amb llum d'aurora
refulgetx, quan hi bresseu
els nous fills. Corredemptora,
sota el talem de la Creu,
si l'endola l'agonia
de Jesús crucificat.

Resplendiu...

Amb Vós Tàrraga s'eleva
i per Vós esdevé gran,
treballant sense cap treva
i virtuts tresorejant,
De la rica rodalia
ella el ceptre s'ha guanyat;

Resplendiu...

Oh, les joies targarines
més preades que no l'or,
sacratíssimes Espines!
Les estorja el nostre cor:
Cor endins de dia en dia
Vós ens les heu clavats.

Resplendiu...

Alba foreu de victòria
sobre la host dels sarraïns,
quan aureolà la glòria
Carlemany i els targarins;
de llavors ençà us faria
Mitja Lluna de calçat.

Resplendiu...

Alba de l'Església! L'ample
mantell blau tenu estès;
l'emblaveix i més l'eixampla
el vent de Pentecostès.
I com no s'hi acolliria
la dispersa Humanitat?

Resplendiu...

Us corona l'estelada
i a les mans porteu el Sol,
refilant-vos una albada
l'estol d'àngels tot al volt.
Sobre els núvols, qui hi seuria
amb més dolça majestat?

Resplendiu...

Quan la mort els ulls ens hagi
acluat en dol suprem,
deslliurant-nos del naufragi
de la fosca els obrirem
a la vostra claror pia,
Alba de l'eternitat!

*Resplendiu, Verge Maria,
per damunt de la ciutat.*

Introducció *Corrada*

En la nit que tu naixes a què fas ombra al pe-sot. Res-plen-deu, Verge al-ba-ri-a, per da-munt de la ciu-tat. Al-ba per mis-que no l'al-ba que fl-o-ra-se-de-na-ti en-te fa-ces de llun-al-ba a fu-ros de se-re-ni: De la llan-gua-re-di-mi-a De-l-la i non-ha-m-e-rit Res-plen-deu

§. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix.

¶. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Concede nos famulas tuas, quaeramus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et gloriosa Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Per Christum Dominum nostrum. ¶. Amen.

AMB LLICENCIA ECLESIASTICA